

Omgivelserne udfatte for fuld saa stor Fare for Smitte som efter dens Ophør. Derfor forekommer det mig, at skulde der gøres noget virksomt, noget afgjort virksomt for Tuberkuløsens Bekæmpelse og Forebyggelse af Smitten, maatte det ske i de mange Aar, hvor den tuberkellidende gaar omkring mellem sine nærmeste; den hyge deler jo meget ofte Seng med andre. Det vilde være det rette Tidspunkt at gribe ind paa, om end ikke ved bestemte Paabud, som det — det indser jeg — vilde være meget vanskeligt at overholde, saa i alt Fald ved at gøre alt, hvad der er muligt gennem Lægens Tilsyn, gennem Oplysninger for vedkommende Behoere om, i hvilken Fare de i saa Henseende ere, og ved, at der i disse Aaringer, hvor Smitten stadig virker, bliver gjort alt muligt til Forsigtigheds Foranstaltelse, dels ved, at de ombærende ikke bruge de samme Seng- og Gængklæder som de, der lide af Sygdommen, og ved, at Opspyttet desinficeres, hvad man kan gøre paa en temmelig nem Maade. Der vilde, tror jeg, Befolkningens sunde Sans og medfødt Frygt for Smitte være meget let at paavirke, og ad den Vej vilde det i Tiden kunne udvirkes, at vi kom ind paa en langt mere nem Bekæmpelse af Smitten end ved at desinficere i dette Øjeblik, hvor alle Husets Behoere have Beslighed til at gaa om og smitte hinanden. Det er disse iuaa Bemærkninger, jeg har villet gøre dels for at hævde mine egne Anskuelse inden Afstemningen, dels ogsaa for at støtte Mindretallet.

Ordføreren (Roch): Det ærede Medlem, der nu talte, fremkom med nogle Udtalelser, der gik i Retning af, at man skulde være varsom med at tage alt for meget Hensyn til de Fordringer, der fra Lægestandens Side stilles i hygiejnisk Retning. Jeg tror paa en vis Maade, at det ærede Medlem kan have Ret i, at man ikke uden videre skal tage alle de Hensillinger, som Lægeautoriteterne til enhver Tid komme med, til Følge paa det Omraade, thi det er jo saa, at denne Videnskab, Hygiejnen, er en Videnskab i stadig Udvikling, og de Resultater, som Lægevidenskabten i dette Øjeblik paa Sundhedsomraadet kan være kommet til, overfløjes maaste i Løbet af nogle Aar af helt ny Betragtninger, som saa kaste Brag paa ældre Erfaringer og Fordringer. I denne almindelige Betragtning er jeg enig med det ærede Medlem. Men der er en stor Forskel derpaa og saa paa i den Grad at ville sætte sig selv og sin egen Viden og sin egen Indsigt i Stedet for den lægevidenskabelige, og det forekom mig, at det ærede Medlem

var lidt tilbøjelig dertil, idet han sagde, at der var ingen Anledning til eller ikke tilstrækkelig Anledning til i dette Tilfælde at gaa til Desinfektion, da den i mange Tilfælde vilde vise sig ikke at føre til det Resultat, som man havde ventet. Jeg vil i alt Fald ikke være med til at være saa dristig. Naar det almindelige Lægemøde og alle Lægeautoriteter nu ere enige om, at der er Smittefare forbunden med Tuberkuløsen, naar den er kommen til en vis fremskreden Udvikling, saa tør jeg ikke sætte min private Mening op derimod, men maa naturligvis, ligesom ogsaa Ministeren har gjort, tage et rimeligt, om endogsaa begrænset Hensyn dertil. — At en Desinfektion kan blive udført mere eller mindre omhyggeligt, er jo sikkert, men ved deraf at ville slutte, at al Desinfektion overhovedet er uden Nytte og at navnlig Desinfektion af Boliger ikke lader sig gøre, tror jeg virkelig, det ærede Medlem gaar meget for vidt. Det, som her fordres, er jo Minimum af det, som ikke blot Lægeautoriteter, men ogsaa mange andre mene bør gøres i Anledning af denne hærgende Sygdom. — Det ærede Medlem sagde, at han var enig i, at det var en stor Op-gabe, her forelaa, og at man foreløbig ikke kunde vente store Resultater af det, her er bragt i Forslag. Det forekommer mig dog, at selv om man ikke kan vente store Resultater af dette, saa er det, som det ærede Medlem og det ærede Medlem for 7de Kredts (Lassen) vilde, endnu mindre, de ville slet intet foretage. Jeg tror, at der er en saadan almindelig Stemning oppe i den hele Befolkning, ogsaa uden for Lægestanden, for, at det offentlige efterhaanden tager sig af denne Sygdom, at denne lille Begyndelse vil blive hjulst med Glæde, og selv om den ikke i alle Tilfælde vil kunne gøre fuld Gjald og forebygge Udbredelsen af Smitten, vil den i ethvert Fald ved Siden af i enkelte Tilfælde at gøre Nytte ogsaa i Almindelighed bidrage til, at Folks Opmærksomhed bliver henledet paa det farlige i denne Sygdom, og for de private vil det, naar de se, at det offentlige i saadanne Tilfælde foretager noget for at forhindre Smittens Udbredelse, være en Fordring til, for saa vidt det staar i deres Magt, at gøre lignende Skridt. — Jeg kan derfor ikke erkende, at det ærede Mindretals Forslag, som den ærede sidste Taler nu støttede, overhovedet skulde indeholde en rigtig Maksime for Livet, at man vil have alt eller intet, idet det ærede Medlem sagde, at naar vi ikke kunne saa virkelig store Resultater, ville vi ingenting gøre. Lad os ad Forsøgets Vej begynde iuaa, som her er begyndt, saa vil man gennem Er-